

og slet ingen af den Slags, idet de kunne tjene som Modeler, derom er jeg overbevist, saameget mere som vi netop her i Sognet have et Par sjelden dygtige Smede saavel som en meget duelig Hjulmand.

Hjerting, den 21de October 1850.

Chr. Jensen Hansen.

Blandinger.

Om tidligt Grønfoder.

(Af Mittheilungen des Vereins für Land- und Forstwirtschaft im Herzogthume Braunschweig.)

Foruden Rugen har man i den nyere Tid ogsaa hyppigt anbefalet Rapsen som et tidligt Grønfoder for Hornkvæget; men paa den anden Side har man ogsaa lagt den til Last, at den meddeler Smorret af de dermed fødrede Køer en ubehagelig Bismag, hvilket jeg dog ikke selv har bragt i Erfaring. (At Smorret, naar man har fodret med grøn Rug og i stor Mængde, antager en saakaldet Koesmag, har jeg vel erfaret; men denne ubehagelige Smag lader sig for Størstedelen modvirke, naar man giver Køerne meget Kogsalt (2—3 Lod til hver daglig) da de saa fordoie bedre. I denne Henseende forholder det sig som bekjendt eens med alle Raals- og Koearter. Sprengel)

Men til Grønfoder synes Rübjen mig at have mange Fortrin fremfor Rapsen; thi at den med stor Begjærlighed bliver ædt af Køerne, og selv om den bliver opfodret i stor Mængde, ei meddeler Smorret nogen ilde Smag, har en toaarig Erfaring med 50

Stfr. Dvæg viist mig, ikke at tale om, at den hurtigere bliver tjenlig og gjør færre Fordringer til Jorden og dennes Behandling.

I reen Jord, der er i god Gjødningskraft, dyrker jeg den efter gjødet Rug paa een Fure. Stubben bliver, efterat Rugen er kommet af Marken, snarest muligt pløiet. Saasnart Jorden er faldet lidt sammen, og en Regn indtræder, bliver der harvet, derpaa Rübſen saet ikke for tyndt og harvet ned. Den derimellem opvokende Rug forøger Massen og afholder tillige den Gjerrige fra at lade den til Foder bestemte Afgrøde blive moden. (Jeg har altid ladet saae nogen Rug imellem og havde derved et Foder, efter hvilket Smørret havde mindre Roesmag. Rübſ- og Rugblandingen er et reent Tractement for Køerne. Sprengel.)

Har man saet et tilstræffeligt Stykke, hvilket i oekonomisk Henseende er tilraadeligt, da Omkostningerne paa Udsæden ikke ere betydelige, saa kan man begynde med Meiningen, saasnart Rübſen begynder at skyde, og Leen kan tage den. Kun en Ubetydelighed heraf, skaaret imellem Halmen, og paa en Tid, paa hvilken der endnu ikke er at tænke paa noget andet Grønſoder, opvækker i høi Grad Appetiten hos Dvæget og forøger allerede betydeligt Melken. Naar Rübſen begynder at blomstre, og man har nok af den, kan man give den lang og blive ved dermed, indtil den har afblomstret og sat temmelig stærke Skulper; thi selv saaledes fortærer Dvæget den aldeles. Man kan derfor fodre saalænge dermed, indtil Staldfodringsrugen er voxet temmelig til, og det kan betale sig at flaae den,

og paa denne Maade indskrænke den paa Grund af Udsæden kostbare Staldfodrings-Rug.

Men ei blot derfor og paa Grund af, at den kan bruges tidligere, fortjener Foderrübsen at sættes ved Siden af Rugen; men ogsaa fordi man meget længere kan fodre med den til nogen Nytte end med sidstnævnte; thi saasnart Rugen sætter de første Blomster, røres den næsten af intet Slags Dvæg længere, hverken i lang Tilstand eller skaarret. (Blive Køerne ved Sult tvungne til at æde Rugen, om den ogsaa kun er begyndt at blomstre, smager Melken bitter, hvilket har sin Grund deri, at Rugblomsterne indeholde et meget bittert Stof. Sprengel.)

De grønne Stubbe af Rübsen, især om den er meiet tidligt, afgiver en god Græsning for Faarene; men blive altid efter faa Dages Forløb pløiet om og ligesom den øvrige Deel af Marken besaaet med Kartofler. Vælger man ikke til Rübsen en skarp, men en fugtig, mild Jord, saa staae Kartoflerne, selv om de først lægges i Mai, ikke meget tilbage for dem, der ere dyrkede uden nogen Forfrugt, saa at man ikke kan regne dette Foder nogen Landrente til Last. Af de Kartofler derimod, som ere lagte efter den Rübs og Staldfodringsrug, der først er meiet i Juni, maa man være beredt paa et mindre heldigt Resultat, hvorfor det er at foretrække at saae Raalrabi eller Grønfoeder. Foderrübsen anbefaler sig nu ikke blot for den, der bruger Staldfodring, men ogsaa for den, der lader sine Kreaturer staae paa Græs; thi den tilveiebringer tidligere et grønt Foder, end der er Græsning for Hornqvæget,